

از میان ۷۵ فیلم رسیده به دوره چهل ویکم

حضور ۱۲ فیلم در جشنواره فیلم فجر قطعی است

۳۴ روز دیگر مهم‌ترین رویداد سینمایی کشور آغاز به کار می‌کند اما از آنجا که هنوز فهرست فیلم‌های نهایی بخش مسابقه چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر اعلام نشده، مخاطبان سینما دقیقاً نمی‌دانند با چه جشنواره و چه فیلم‌هایی در این جشنواره روبه‌رو خواهند بود. هرچه فعلا هست، درحد حدس و گمان و پیش‌بینی باتوجه به اطلاعات رسانه‌ای قبلی و اخبار تولید آثار در دست ساخت در روزهای گذشته است. اما آنچه مسلم است باتوجه به صحبت روز گذشته وزیر ارشاد تاکنون ۷۵ فیلم به جشنواره رسیده و تعداد فیلم‌ها هم از سال گذشته بیشتر است. همین گزاره خبر از جشنواره پرشوری در بهمن ماه امسال می‌دهد، به‌ویژه این‌که باادغام دوباره جشنواره‌های ملی و بین‌المللی فیلم فجر، این پروپیمان بودن تقویت می‌شود؛ به شرطی که برای این همزمانی و همنشینی دوباره بخش‌های ملی و جهانی، برنامه‌ریزی دقیقی صورت گرفته باشد و برگزاری بخش بین‌الملل باری به هرجهت نباشد. البته صحبت‌های چند روز اخیر رئیس سازمان سینمایی مبنی بر مشارکت پررنگ کشورهای روسیه و سوریه در جشنواره پیش‌رو هم این امید را افزایش می‌دهد و با همراهی و حضور فیلم‌هایی از کشورهای دیگر منطقه و جهان، می‌تواند ابعاد بین‌المللی این رویداد را گسترده‌تر کند.

اما از آنجا که بیشتر مخاطبان سینمای ایران، منتظر دیدن تازه‌ترین فیلم‌های برگزیده کشور در جشنواره فیلم فجر هستند، این بار هم این توجه و دغدغه از ضروریات و اولویت‌های موجود در فضای رسانه‌ای و گفتمانی سینماست. بنابراین ما هم تا زمان اعلام رسمی فیلم‌های نهایی بخش مسابقه چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر به این گمانه‌زنی داخوش می‌کنیم واین بازی سینمایی را ادامه می‌دهیم. در این زمینه اگر بخواهیم گام‌های نسبتاً مطمئن‌تری برداریم و پیش‌بینی‌های مان به واقعیت و فهرست نهایی نزدیک‌تر باشد، باید سراغ نهادهای ارگان‌های سینمایی چون اوج، فارابی و حوزه هنری برویم که در این سال‌ها عملکرد مستمر و موفق‌ی در تولید فیلم دارند و معمولاً یک پای ثابت بخش مسابقه ملی جشنواره فیلم فجر هستند و حتی در برخی موارد با دست پر و سیمرغ به بغل این رویداد راترک می‌کنند و به خانه همان نهاد (و ارگان) می‌روند. با این نگاه فیلمی مثل غریب به کارگردانی محمدحسین لطیفی، تهیه‌کنندگی حامد عنقا، محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج و با موضوع زندگی شهید محمد بروجردی، قطعاً یکی از آثار جشنواره خواهد بود. فیلم سرهنگ ثریا نخستین ساخته سینمایی لیلی عاج، کارگردان موفق تئاتر هم از محصولات تازه اوج است که می‌تواند از غافلگیری‌های فجر امسال باشد. فیلم عاشورایی نائله هم از دیگر فیلم‌های امسال اوج در جشنواره است. بنیاد سینمایی فارابی هم از جمله نهادهای حاضر در جشنواره است که یکی از آثار امسال آن، فیلم هوک به کارگردانی حسین ریگی است که داستانی اجتماعی از سیستان و بلوچستان را روایت می‌کند. راه شیری و قسه اربعین به کارگردانی علی جعفرآبادی هم از دیگر محصولات فارابی برای فجر است. همچنین باید به فیلم دومین روز پاییز به کارگردانی اردان عاشوری و تهیه‌کنندگی حبیب‌ا... والی‌نژاد با موضوع زندگی شهید علی‌اکبر شبرودی اشاره کرد. پالایشگاه به کارگردانی مهرداد خوشبخت و تهیه‌کنندگی سعید سعدی هم از دیگر محصولات فارابی است. فیلم‌های رکسانا (برویز شهبازی)، پرونده باز است (کیومرث پوراحمد)، سینما متروپل (محمدعلی باشه‌آهنگر)، شماره ۱۰ ریخت (حمید زرگرنژاد) و مدار بسته (مهدی جعفری) هم از دیگر آثاری است که شرکت‌شان در جشنواره امسال فیلم فجر قطعی به نظر می‌رسد.

مستند تحولات خاص تاریخ به روایت سهیل اسعد

مستند «صد سال تطور» با روایت سهیل اسعد و تمرکز بر تحولات خاص تاریخی در قرن گذشته کلید خورد.

این مستند سینمایی با پژوهش و کارگردانی عباس صالح‌مدرسه‌ای و با حضور سهیل اسعد به‌عنوان راوی، وارد مرحله فیلمبرداری شد.

صد سال تطور به روند تحولات خاص تاریخی طی ۱۰۰ سال گذشته می‌پردازد و به دنبال موشکافی رویدادهای عمیق و

حساس قرن گذشته است. تحقیق وپژوهش این مستند بیش از دو سال به طول انجامیده و در ادامه همکاری‌های مشترک کارگردان و راوی، شخصیت‌های علمی، دینی و سیاسی در این مستند حضوری متفاوت دارند. شیخ سهیل اسعد، دبیر جشنواره مردمی فیلم عمار که با نام اصلی ادگاراردو روبین سال ۱۹۷۵ میلادی در خانواده‌ای از مهاجرین لبنانی در شهر بوتنوس آیرس آرانتین به دنیا آمد، بعد از آشنایی با اسلام

وقتی سیاهان از لحاظ فکری هنوز خود را برده می‌دانند

پدیده عجیب سیاهان سفیدپوست!

برهمن اساس، اعلام کرده بود این ابرقهرمانان هستند که ستارگان سینما و فیلم‌ها به حساب می‌آیند و نه بازیگران آنها. از طرف دیگر جیمی کیمل، بازیگر و مجری سفیدپوست دنیای هنر و سرگرمی، با اشاره به مصاحبه‌ای از کانیه‌وست، از گسترش پدیده‌ای عجیب و غریب به نام «سیاهان سفیدپوست» اسم می‌برد. این نامگذاری بشدت مورد توجه رسانه‌های گروهی قرار گرفته و راه را برای تحلیل‌های تازه در باب تبعیض نژادی و موضوع نژادپرستی هموار کرده است. طبق نظر کیمل، مردم این روزها در دنیای هنر و سرگرمی با موج حضور و فعالیت هنرمندان سیاه‌پوستی روبه‌رو هستند که نگاه‌شان به مسائل مختلف روز بسیار شبیه نگاه سفیدپوستان افراطی است و از این نوع نگاه دفاع می‌کنند. به همین دلیل، این مجری به این افراد لقب سیاهان سفیدپوست را داده که به معنی رنگین‌پوستی است که سعی می‌کند رنگ پوست خودش نباشد و در قالب رنگ پوست طرف مقابل قرار گیرد و سخنگو و نماینده دیدگاه‌های او باشد.

نازی‌گری برای چند فالوور جدید

کانیه‌وست که در دنیای موسیقی فعالیت دارد، در مصاحبه‌ای به تقدیر از آدولف هیتلر پرداخت و گفت که بعضی وقت‌ها لازم است برخی اقلیت‌های قومی و مذهبی را تنبیه و مجازات کرد. بسیاری از تحلیل‌گران هنری با بی‌سواد خواندن وست و تلاش او برای این‌که خودش را فردی دانا معرفی کند و همچنان دنبال افزایش فالوورهایش باشد، نسبت به صحبت‌هایش واکنش نشان دادند. به باور این تحلیل‌گران، وست که فقط می‌خواهد تعداد بازدیدکنندگان اینستاگرامش را بیشتر کند، هر چند وقت یکبار دوست به اظهارنظری جنجالی می‌زند. نگاه کیمل متفاوت از این دیدگاه است.

او با قبول تلاش وست برای جذب بیشتر فالوور، صحبت اخیر او را تلاشی گروهی از سوی محافلی مشخص برای گل‌آلود کردن آب می‌داند و می‌گوید: «ما این روزها شاهد رشد نوعی تفکر هستیم که می‌خواهد برتری طلبی سفیدها بر بقیه رنگین‌پوستان و اقوام را تبلیغ کند و در این رابطه از سیاهانی استفاده می‌کند که نگاه و طرز تفکر آنها را رواج می‌دهند. ظاهراً این گروه فکر می‌کند به زبان آوردن‌شدن دیدگاه‌شان توسط یک آدم سیاه‌پوست می‌تواند تبعذتبلیغاتی بیشتر و بهتری داشته باشد. صحبت‌های وست باعث تعجب بسیار زیاد من شده است و فکر می‌کنم او رنگ اشتباهی را برای ظاهر خودش انتخاب کرده است!»

بی‌سوادی در برابر استقلال فکری

این مجری تلویزیونی هم چنین بی‌سوادی وست را نیز به رخ کشیده و به هنرمندان فعال در رشته‌های مختلف پیشنهاد می‌کند با سکوت، مانع از کشف حقیقت بی‌سوادی‌شان توسط مردم عادی شوند! کیمل با اشاره به حرف‌های وست که گفته بود بزرگراه‌ها و تلفن جزو اکتشافات اختراعات هیتلر هستند، گفت: «هیتلر هیچ کدام از این کارها را نکرد و به نظر می‌رسد، وست اولین کسی است که متوجه اختراعات هیتلر شده و چنین ادعاهایی را مطرح می‌کند. اقرار می‌کنم تاکنون چنین چیزی را در طول فعالیت‌هایم ندیده بودم. چطور می‌شود یک بی‌سواد اینگونه بی‌سوادی‌اش را به رخ دیگران بکشد؟ در عین حال، تعجب می‌کنم که آدم‌هایی از این دست، این همه در توئیتر فالوور دارند. جای تأسف است»

تولید

پایان تصویربرداری فیلم «نابازیگر»

همزمان با پایان تصویربرداری «نابازیگر» به نویسندگی و کارگردانی حمیدرضا سنگیان و تهیه‌کنندگی مشترک السا فیروزآذر و محمدحسین حسینی، آخرین گروه بازیگران این فیلم معرفی شدند. رضا بنفشه‌خواه، مهوش وقاری، محمد ساریان، ستاره حسینی و حمیدرضا سنگیان آخرین بازیگرانی هستند که برای ایفای نقش در فیلم «نابازیگر» مقابل دوربین رفته‌اند. بیشتر بازیگران نام آشنایی چون کنایون امیرآرا،همیی، فرهاد جم، زهرا داوودنژاد، رامین پرچمی، هایده حائری، گیتی معینی، لیلایوشهری، آتش تقی‌پور، احمدرضا اسعدی، زهره صفوی، منظر لشگری، حسین پیرستار، جواد زیتونی و هوشنگ قوآنلو جلوی دوربین این فیلم رفته بودند. نابازیگر روایتی از زندگی یک نویسنده و کارگردان سینماست که در پنج سال گذشته نتوانسته فیلمنامه‌ای بنویسد و فیلمی را کارگردانی کند. او که در زندگی مشترک خود هم دچار چالش شده، قبول می‌کند تا بعد از مدت‌ها به کمک یکی از شاگردانش فیلمنامه‌ای سفارش‌ی برای یک نابازیگر را بنویسد که قرار است سرمایه‌گذار فیلم باشد.

سفیدپوست تندرو جاری شده است. این در حالی است که جکسون در صحبت‌هایش پای جادو یک بازن، بازیگر متوفای سیاه‌پوست را هم وسط می‌کشد و به نیابت از او می‌گوید بازنم که در اکشن کمیک استریبی «بلک پنتر/ پلنگ سیاه» نقش یک ابرقهرمان را بازی کرده بود، یک ستاره سینماست. اشاره جکسون به آن بخش از گفت‌وگوی تارانتینو است که گفته‌بود تماشاگران فیلم‌های کمیک استریپی بیشتر ابرقهرمانان آنها را به یاد می‌آورند و نه بازیگران این نقش‌ها را. تارانتینو

نه، متشکرم! بیشتر ترجیح می‌دهم نیک فیوری یکی از این فیلم‌های ابرقهرمانانه سرگرم‌کننده باشم.»

دیدگاه‌های نژادپرستانه از زبان سیاهان

تحلیل‌گران سینمایی گفته‌های ال‌جکسون را ارتجاعی و واپس‌گرا ارزیابی کرده و می‌گویند اگر شنونده این صحبت‌ها اطلاعی از هویت فرد صحبت‌کننده نداشته باشد، حتما خواهد گفت آنها بر زبان یک بازیگر

وظیفه اجتماعی هنرمند چیست؟

در عین حال، لی دانیایز به بهانه گفت‌وگوی تارانتینو و با خرده گرفتن از او، به دفاع از اخلاقیات و زبان درست در محصولات سینمایی پرداخته و می‌گوید هنرمندان در رابطه با سلامت روح و روان جامعه نقش بسیار مهم و خطیری بازی می‌کنند و باید به وظایف اجتماعی و خانوادگی‌شان پایبند باشند. انتقاد دانیلز به هکمار فیلمسازش در رابطه با استفاده از الفاظ زشت و رکیک در فیلم‌های این هنرمند جنجالی است. به گفته دانیلز: «مصاحبه تازه تارانتینو و دفاع از استفاده از کلمات رکیک در فیلم‌هایش باعث شد تا نسبت به آن موضع‌گیری کنم. به او می‌گویم این شیوه پاسخ دادن درست نیست و او حق بیان چنین چیزهایی را ندارد. همه ما به آزادی بیان اهمیت می‌دهیم اما به کار بردن الفاظ زشت در فیلم‌های سینمایی ارتباطی به موضوع آزادی بیان ندارد. تارانتینو می‌گوید اگر با فیلم‌های من مشکل دارید به تماشا‌ی آنها ننشینید. خب، این یک پاسخ مسئولانه نیست. مردم برای سرگرمی یا آموزش چیزهای تازه به تماشا ی فیلم‌های ما می‌نشینند. حالا اگر نمی‌خواهیم سرگرم‌شان کنیم، این ایرادی ندارد. سالن‌های نمایش به انواع و اقسام فیلم‌ها نیاز دارند و قرار نیست همه فیلم‌ها مضامینی اجتماعی داشته باشند اما در همین محصولات سرگرم‌کننده هم باید متوجه این نکته مهم باشیم که برای بیننده جنبه بدمآزوی نداشته باشد. این نکته را به تارانتینو می‌گویم چون می‌دانم فیلمساز خوبی است و نیت بدی ندارد.» وراپیتی

قاب

زمستان قبیله لاکوتا

علی رستگار: اعتراض و خشونتی که برخی حاضران مراسم اسکار ۱۹۷۳ نسبت به ساشین لیتل‌فدر، دختر سرخپوست نشان دادند، اگرچه امسال و بعد از ۵۰ سال با عذرخواهی آکادمی ظاهراً رفع و نشوع شد اما قضا این دلجویی بسیار دیرهنگام که به شکل غریبی تقریباً با مرگ این بازیگر و فعال اجتماعی بومی آمریکا همزمان شد، هیچ‌گاه نمی‌تواند جایگزین التیام‌بخشی بر نژادپرستی ریشه‌دار آمریکایی‌ها نسبت به بومیان باشد. امروز مناسبت همان روزی است که مارلون براندو به خاطر اعتراض به جنایت ارتش آمریکا در اسکار ۱۹۷۳ از دریافت جایزه بهترین بازیگر نقش اول مرد امتناع کرد و ساشین لیتل‌فدر را با شمایل سرخپوستی به جای خود برای خواندن یک بیانیه اعتراضی به مراسم فرستاد. در کشتار زانوی زخمی با نام دیگر نبرد وونددنی که ۲۹ دسامبر ۱۸۹۰ رخ داد، ارتشیان آمریکا حدود ۳۰۰ سرخپوست لاکوتا از جمله ۲۰۰ زن و کودک (از قبایل زیرمجموعه سو) را قتل عام کردند؛ فاجعه‌ای که روایتی از آن را در فیلم قلب مرا در وونددنی دفن کن (۲۰۰۷) می‌بینیم؛ یک عذرخواهی بسیار دیرهنگام دیگر.

اکران

راه‌اندازی طرح «سینما اردو»

در مراسم رونمایی از فیلم سینمایی «عینک» که صبح روز گذشته در پردیس سینمایی جارسو برگزار شد، طرح «سینما اردو» هم به مرحله اجرا رسید. این طرح با همکاری گروه سینمایی هنرور تجربه و سازمان دانش‌آموزی وزارت آموزش و پرورش اجرا می‌شود.

محمد طیب، سرپرست گروه سینمایی هنر و تجربه، با اعلام راه‌اندازی طرح «سینما اردو» در سراسر کشور گفت: قصد اجرای طرحی به نام «سینما اردو» را در تمام مدارس کشور داشتیم که امروز، اولین روز از اجرای این طرح است. او افزود: این طرح با هدف تماشا‌ی فیلم توسط دانش‌آموزان و سپس نقد فیلم‌های سینمایی گروه کودک و نوجوان راه‌اندازی شده است. همچنین در این طرح بخشی به نام «پویش» درنظر گرفته شده که دانش‌آموزان با ارسال ویدئوی نقد خود از فیلم، در مسابقه شرکت می‌کنند.

فیلم «عینک» که طرح سینما اردو با آن آغاز به کار کرد، اثری سینمایی به تهیه‌کنندگی مهدی عظیمی‌میرآبادی و کارگردانی رضا آقایی است که مراسم رونمایی آن با حضور عوامل فیلم، مدیران گروه سینمایی هنرور تجربه، مدیران وزارت آموزش و پرورش، سازمان دانش‌آموزی و بیش از ۲۰۰ دانش‌آموز دختر مقاطع مختلف تحصیلی برگزار شد.

به دین اسلام و مذهب شیعه گروید و فعالیت‌های فرهنگی، هنری و اجتماعی‌اش را با تمرکز بر ترویج دین اسلام و مذهب تشیع ادامه داد. تبلیغ آکادمیک و سخنرانی‌های فراوان در دانشگاه‌ها، حضور در شبکه‌های تلویزیونی و رادیویی، شرکت فعال در برنامه‌های گفت‌وگوی ادیان و تقربیب مذاهب اسلامی، برقراری ارتباطات دیپلماتیک و همچنین انجام مناظرات علمی از فعالیت‌های سهیل اسعد در این سال‌هاست.

ساموئل ال جکسون اظهارات تارانتینو درخصوص فیلم‌های ابرقهرمانانه را رد کرد